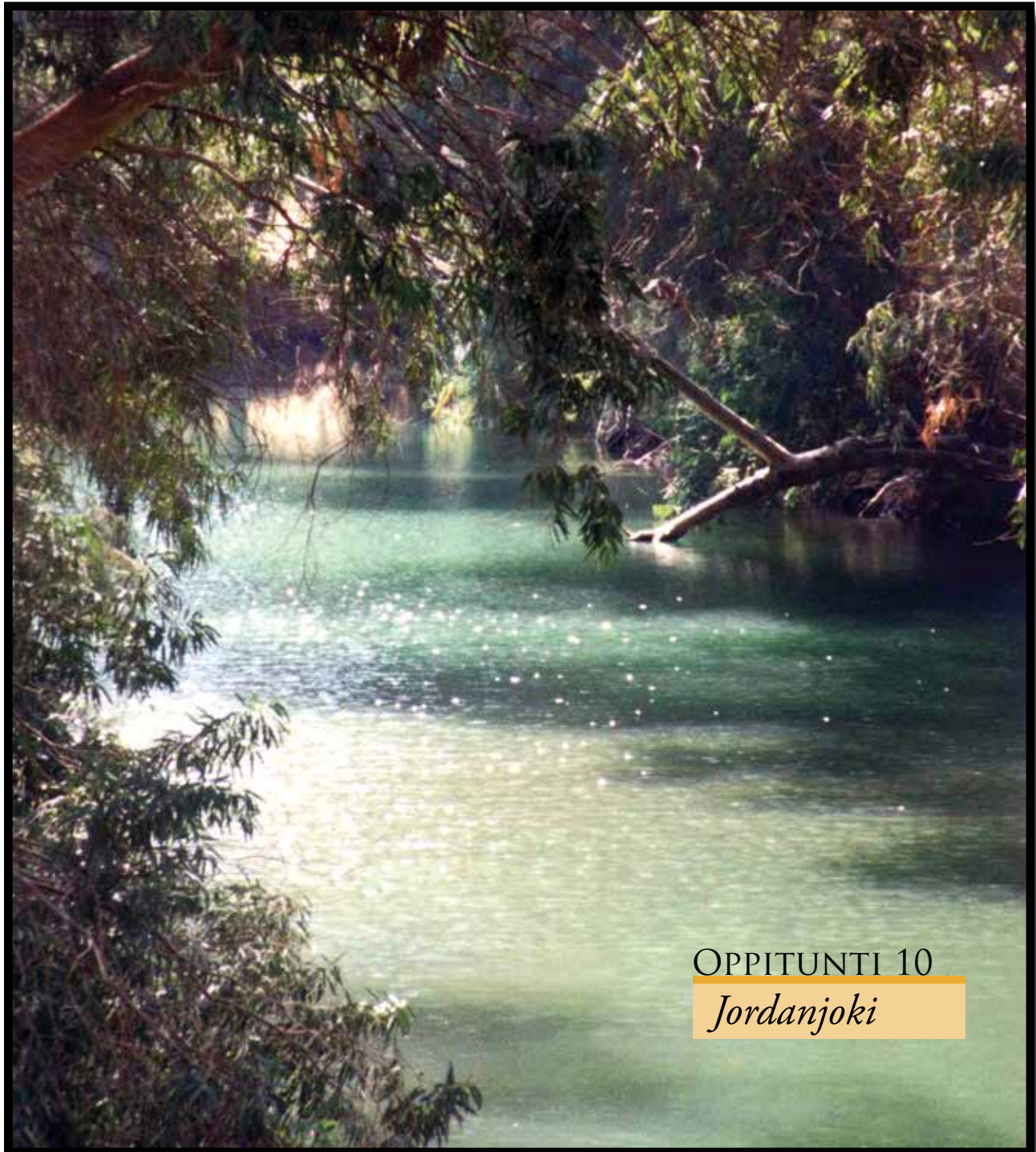

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE

RAAMATTU

KIRJEKURSSI

OPPITUNTI 10

Jordanjoki

VIESTI TOIMITTAJALTA

MONI ON TULKINNUKSEEN PAAVALIN KIRJOITUKSIA väärin ja kuvitellut lain mitätöidyksi. Paavali tiesi, että kaikki ihmiset ovat syntisiä (Room. 3:23). Hän tiesi, ettemme voi millään keinolla poistaa meille kuuluvaa kuolemantuomiota. Vaikka noudattaisimme kuinka paljon lakia, se ei pysty poistamaan meille kuuluvaa rangaistusta. Kaikki tarvitsevat Vapahtajaa. PARANNUKSEN TEHTYÄMME Jumalan lain rikkomisesta seurannut synnin rangaistus poistuu Jumalan armosta. Paavali osoitti varsin selvästi, että hyväksytyämme Jeesuksen Kristuksen Vapahtajaksemme, meidän tulee ryhtyä elämään Jumalan lain mukaisesti. Mutta tähän tarvitaan ihme, kuten kohta toteamme.

Paavali lausuu armosta ja Kristuksen uhrista luvussa 5 puhuttuaan Roomalaiskirjeen 6 luvussa seuraavasti: "Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? POIS SE! Me, jotka olemme KUOLLEET POIS SYNNIÄ, kuinka me vielä eläisimme siinä?" (jakeet 1–2). Onko laki poistettu armon takia? Paavali vastaa painokkaasti: *EI OLE!*

Sen jälkeen Paavali kertoo inspiraatiota herättävästä kasteseremonian symbolisista. On elintärkeää ymmärtää tämän symbolismin merkitys. Ilman sitä emme pysty ymmärtämään, *miksi* tarvitsemme Pyhää Henkeä ja miksi Kristuksen tulee asua meissä tänään.

"Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?" (jaa 3). Paavali sanoo, että me olemme *kastetut Kristuksen kuolemaan*. Kasteveden alle täydellisesti upottaminen kuvaa symbolisesti hautaamista. Vanha, lihallinen ihminen kuolee siinä yhdessä *Jeesuksen Kristuksen kanssa*.

Paavali selittää edelleen: "Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkon kautta, samoin pitää meidänkin **UUDESSA ELÄMÄSSÄ VAELTAMAN**" (jaa 4). Nyt alamme nähdä, miten tärkeä Pyhä Henki on ja miksi Kristuksen elämä sekä *hänen uskonsa* pelastavat meidät! Kristus herätettiin kuolleista. Myös meidät herätetään vesihaudasta syntimme anteeksisaaneina, saamme alkaa vaelluksen **UUDESSA ELÄMÄSSÄ PYHÄN HENGEN VOIMALLA**.

Kasteessa hyväksymme vanhan olemuksemme hautaamisen—vanha ihminen kuolee. Paavali selvittää

jatkuu takasivulla »

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE RAAMATTU KIRJEKURSSI

OPPITUNTI 10

Tämä on kansainvälinen Raamatun ymmärrystä edistävä kurssi. Jumalan Filadelfian seurakunta julkaisee sitä yhteistyössä Edmondissa, Oklahomassa olevan Herbert W. Armstrong Collegen kanssa.

© 1977, 1984, 2016 Philadelphia Church of God
Kaikki oikeudet pidätetään.

Päätoimittaja: Gerald Flurry
Toimituspäälliköt: Brian Davis,
Stephen Flurry, Joel Hilliker
Johdon assistentti: Fred Dattolo
Taittaja: Edwin Trebels, Aubrey Mercado
Oikoluku: Donna Grieves
Levikki: Mark Jenkins

Maailmanlaajuiset yhdystiedot:

Sähköposti: cc@hwaaccollege.org
Puhelin, US & Kanada: 1-800-423-8194
Kansainvälinen puhelin: 405-285-1060

Kirjeet:

Yhdysvallat: P.O. Box 3330, Edmond, OK 73083
Kanada: P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0
Karibia: P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.
Britannia, Eurooppa ja Lähi-itä: P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom
Afrikka: Postnet Box 219, Private Bag X10010,
Edenvale, 1610, South Africa
Australia, Tyynenmeren saaret ja Sri Lanka: P.O. Box 293,
Archerfield, QLD 4108, Australia
Uusi-Seelanti: P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton, 3246
Filippiinit: P.O. Box 52143, Angeles City
Post Office, 2009 Pampanga
Latinalainen Amerikka: Attn: Spanish Department, P.O. Box
3700, Edmond, OK 73083, U.S.

KUINKA JULKAISUSI ON RAHOITETTU

Julkaisusi on rahoitettu Jumalan Filadelfian seurakunnan jäsenten ja seurakunnan tukijoiden vapaaehtoisten kymmenysten ja lahjoitusten kautta. Jos haluat auttaa tässä suuressa maailmanlaajuisessa työssä, joka julistaa ja julkaisee evankeliumia kaikille kansoille, voit liittyä vapaaehtoiseksi työn avustajaksi.

KANSIKUVA Johannes Kastaja kastoi monet parannuksen tehneet uskovat Jordanjoessa (joka sijaitsee nykyisessä Israelissa). Johannes kastoi Jeesuksen Kristuksen tässä samaisessa joessa. Oppikurssi sisältää selvän raamatullisen totuuden vesikasteesta.

KUVA: HWABCC

TARVITSETKO KASTETTA?

ISTOCKPHOTO

Apostoli Pietari sanoi Jerusalemiin kokoontuneelle laumalle: “Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen...” Päteekö tämä käsky 21. vuosisadalla? Mikä on kaste ja onko se Jumalan mielestä välttämätön pelastukseen?

UUDEN TESTAMENTIN KÄYTÄNTÖ SAAT-
taa tuntua monista vanhentuneelta.
Osa kristityistä kirkkokunnista ei
enää vaadi kastetta vaan pitää ja hyl-
kää sen antiikkisena alkuseurakunnan
seremoniana.

Onko mahdollista todistaa, onko vesikaste vanhen-
tunut ihmisidea vai opetus, jota Vapahtajamme haluaa
seuraajiensa noudattavan myös tänä päivänä?

VAADITTAVA ASKEL PELASTUKSEEN

Vesikastetta suorimmin käsittelevä raamatunkohta
löytyy Apostolien teoista 2:36–41. Apostoli Pietari va-
kuutti Jumalan inspiroimassa saarnassaan helluntaina
31 jKr. kuulijoilleen, että he olivat tappaneet Messi-
aan. Syyllisyydentunto täytti tuhannet lähes 2,000
vuotta sitten tänä muistoisana päivänä. Heidän spon-

taani vastauksensa kuului: “Miehet, veljet, *mitä mei-
dän pitää tekemän?*” (jae 37).

Tämä oli varsin hyvä kysymys.

Kun henkilö tajuaa tämän ensimmäisen vuosisadan
ryhmän tavalla kapinoineensa Jumalan lakeja ja Luo-
jansa päämäärää vastaan, *mitä hänen tulee tehdä?*

Huomaa Jumalan inspiroima vastaus kysymykseen:
“Niin Pietari sanoi heille: *Tehkää parannus ja ottakoon
kukin teistä kasteen* Jeesuksen Kristuksen nimeen syn-
tienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hen-
gen lahjan” (jae 38).

Opetus teki päivänselväksi, että pelastukseen vaadi-
taan todellista parannuksen tekoa. Apostolien tekojen
2:38 mukaan seuraava askel on *kaste*.

Vesikaste, kuten tärkeä raamatunopetus osoittaa,
on vaadittava askel Jumalan pelastussuunnitelmassa.
Oppikurssin myötä opimme tarkalleen vesikastetta

koskevan Jumalan määräyksen. Ensiksi saamme tietoa kasteen symboliikasta, sitten tarkastelemme Uuden Testamentin kastetta edeltäviä Vanhan Testamentin tapahtumia, huomioiden Johannes kastajan kasteen, Jeesuksen henkilökohtaisen esimerkin sekä ensimmäisen vuosisadan alkukirkon apostolisen käytännön.

Tämä oppijakso pyrkii vastaamaan seuraavanlaisiin kysymyksiin: Mikä kaste on? Mikä on kasteen raamatullinen tausta? Mikä on kasteen tarkoitus? Mikä on sen merkitys meille tänään? Miksi kaste on elintärkeä askel Jumalan perheenjäseneksi tulemisessa?

Aloitetaan heti!

OPPITUNTI 10

KASTEEN SYMBOLINEN MERKITYS

Kasteeseen kuuluu monenlaista symboliikkaa. Jonka ymmärrettämme kykenemme käsittämään, miksi Jumala vaatii kasteen ihmisiltä, jotka haluavat tulla tosi kristityiksi—Hengestä siitetyiksi Jumalan lapsiksi.

1. Tuomitsiko Jeesus Kristus synnin lihassa? Room. 8:3–4. Kuinka? Hepr. 4:15. Miksi hän kuoli? 1 Kirje korinttilaisille 15:3. Mitä hänelle tapahtui sen jälkeen? Jae 4; Room. 8:11.

KOMMENTTI: Kristus “tuomitsi” synnin elämällä synnittömästi Pyhän Hengen voiman kautta. Sitten hän kuoli syntiemme puolesta—hänen kuolemansa maksoi syntiemme vaatiman rangaistuksen—sen jälkeen hänet haudattiin. Kolmen päivän sekä yön kulluttua hänet “eläviksitehtiin” Jumalan Pyhän Hengen kautta—hänet herätettiin eloon ja hänelle annettiin henkielämä. Kristuksen ylösnousemus osoittaa, että hän sai riemuvoiton synnistä ja kuolemasta.

2. *Symboloiko kaste ihmisen kuolemaa, hautaamista sekä ylösnousemusta* “haudasta”? Kol. 2:12–13; Room. 6:3–6, lue myös jakeet 7–13.

KOMMENTTI: Kristus kuoli syntiemme edestä ja haudattiin, samoin kasteemme—vesi “hautaaminen”—symboloi *kuolemaa* ja entisen syntisen elämämme *hautaamista*. Kristus herätettiin uuteen elämään, samoin vesikasteesta nouseminen symboloi meidän “haudasta” *uuteen elämään* nousemistamme, poistunut on syllisytemme entisiä syntejämme koskien sekä niiden tuoma kuoleman tuomio.

Kaste kuvaa näiden jakeiden mukaan Kristuksen *kuolemaa, hautaamista ja ylösnousemista*. Se kuvaa myös syntisen kuolemaa, hautaamista ja nousua kristityn elämää elämään. Lähdetään käsittämään asiaa nyt yksityiskohtaisesti ja varmistetaan, että ymmärrämme kasteen tärkeän symboliikan oikein.

Veteen laskeutuminen kuvaa selvästi Kristuksen sekä myös meidän vanhan ihmisemme kuolemaa. Ve-

teen “hautaaminen” (upottaminen) kuvaa Kristuksen sekä syntisen elämämme hautaamista. Vedestä nouseminen kuvaa Kristuksen ylösnousemusta sekä omaa vakaumustamme kulkea tästä lähtien “uudessa elämässä”—Jumalan laille kuuliaisena. Kasteen jälkeen pidämme itsemme synnille kuolleena, mutta Jumalalle *elävinä* hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta (Room. 6:11).

Kasteen ja “käteen päällepanemisen” jälkeen (jota käsittelemme kohta) Kristus alkaa *elää* meissä Pyhän Henkensä kautta (Room. 8:9–10). Kun antaudumme Jumalalle ja kun *vastustamme* paholaisen syntistä vaikutusta, Jumalan Henki antaa meille hengellisen voiman. Se antaa myös meille Jumalan uskon ja rakkauten hänen hengellisen lakinsa *tottelemiseksi* (Room. 5:5; 13:10).

Apostoli Paavali sanoi: “Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni” (Gal. 2:19, 20).

Vesikaste on yksinkertaisesti Kristuksen asetus, jonka kautta *symbolisesti ilmaisemme* uskomme hänen henkilökohtaisena Vapahtajanamme—uskomme hänen kuolemaansa, hautaamiseensa ja ylösnousemiseensa. Lisäksi kaste on symbolinen ilmaus siitä, että olemme tehneet parannuksen synninteoistamme sekä halustamme hävittää ja “haudata” totaalisesti entisen syntisen elämämme. Kaste osoittaa selvästi, että tajuamme olevamme syntisiä, omahyväisiä, viheliäisiä. Se on *ulkoinen myöntymys* siitä, että itsekkään, omahyväisen, syntisen vanhan ihmisemme täytyy kuolla, jotta voimme nousta hänen Henkensä mahdollistamana hengellisesti *uuteen elämään* Jumalan käskyjä tottelemaan.

Kaste osoittaa *totaalisen antautumisen* Jumalalle. Se symboloi *vanhan syntisen itsen täydellistä* hautaamista

HWAQBCG (2)

ja uuden elämän alkamista Jumalan tahdon ja auktoriteetin alaisuudessa.

VEDENPAISUMUS KUVAA KASTETTA

Vanhasta Testamentista löytyy monta merkittävää Uuden Testamentin vesikasteeseen viittaavaa kuvausta. Tapahtumat ovat tärkeitä Kristuksen ja apostolien kastetta koskevien opetusten ymmärtämiseksi. Aloitetaan Nooasta ja vedenpaisumuksesta.

1. Selvisikö Nooa hengissä vedenpaisumuksesta—syntisen maailman vesi ”haudasta”—joka kuvaa pelastusta synnin rangaistuksesta symbolisen vesikasteen kautta? 1 Pietarin kirje 3:20–21.

KASTE Yläkuvassa parannuksen tehnyt uskova solmii liiton Jumalan kanssa ja antautuu Jumalan tahdon alaiseksi. Vasemmalla hänet ”haudataan” veden alle upottamalla. Jumala antaa Pyhän Henkensä heti kastetta seuraavan käten ”päällepanemisen” ja rukouksen jälkeen.

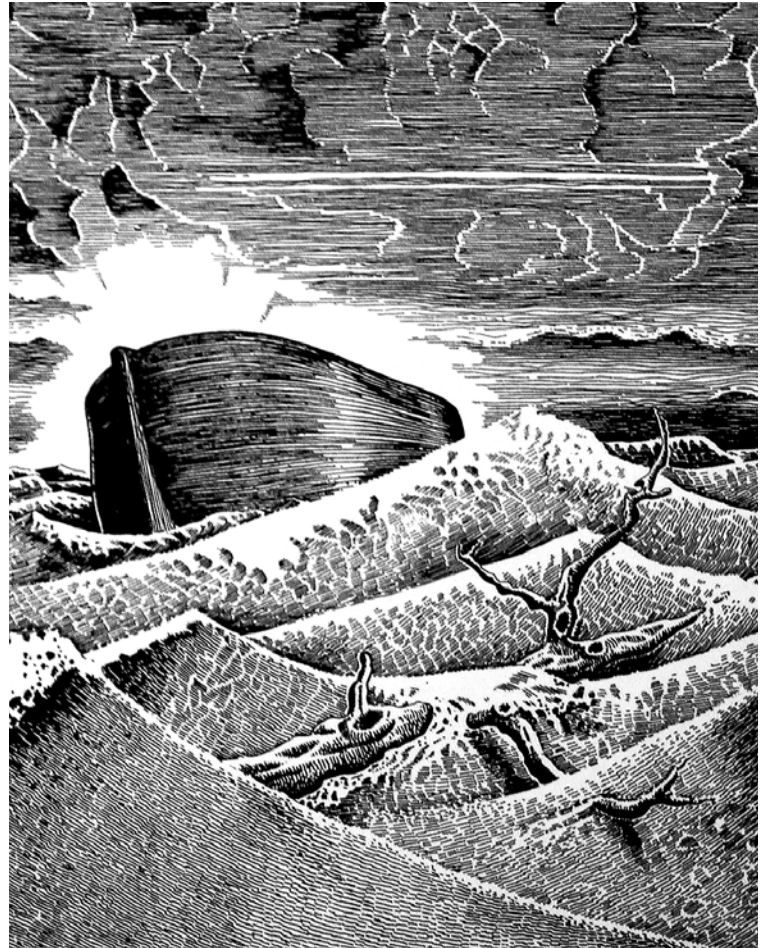
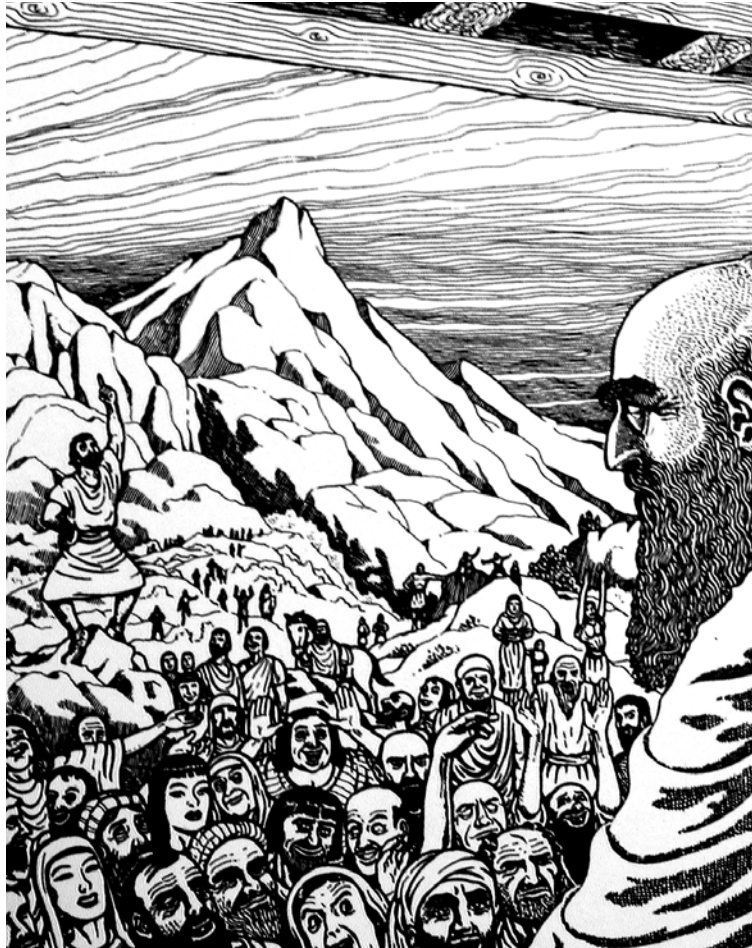
KOMMENTTI: Jakeet 20–21: “...se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta. Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena—joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta—Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta”. Katsotaan, kuinka vedenpaisumus kuvaa kastetta tarkemmin.

2. Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä, oliko ihmisen pahuus, synti, suuri Jumalaa kohtaan? 1 Mooseksen kirja 6:5, 11–12. Kuinka turmeltuneeksi ihmiskunta muuttui Jumalan silmissä? Samat jakeet.

3. Mitä Jumala sanoi tekevänsä maapallon asukkaille heidän suuren pahuutensa takia? Jae 7. Kuinka heidät hävitettäisiin? Jae 17.

KOMMENTTI: Ihmiskunta tuli niin turmeltuneeksi, että kaikkein humaanein vaihtoehto oli päästää koko ihmisrotu itse aiheuttamastaan tilasta—yhtä perhettä lukuun ottamatta.

4. Kuka löysi armon Jumalan silmissä maailman hillittömän synninteon keskellä? Jae 8. Miksi Nooa sai Jumalan suosion? Jae 9. Vertaa myös 2 Pietarin kirjettä 2:5 Ps.an 119:172.

PELASTETTU KUOLEMASTA Yleisö herjaa kuuliasta, uskollista Nooa juuri ennen arkkiin sulkemista. Ainoastaan arkissa olevat pelastuivat syntisen maailman vesihaudasta.

KOMMENTTI: Nooa “vaelsi Jumalan yhteydessä”. Hän totteli Jumalaa ja saarnasi kuuliaisuutta Jumalan käskyille. Mutta kukaan ei kuullut häntä.

5. Jumala käski Nooa rakentamaan jättiläismäisen aluksen, jotta hän yhdessä perheensä sekä lukuisten eläinten kanssa saattaisi paeta suurta vedenpaisumusta, jonka Jumala saattaisi kapinallisen ihmiskunnan ylle (1 Mooseksen kirja 6:14–17). Kuinka Nooa osoitti uskonsa—oman *uskonsa*—Jumalan lupauksen pelastaa vedenpaisumuksesta? Jae 22; Hepr. 11:7.

KOMMENTTI: Arkin rakentamine kesti monta vaativan työlästä vuotta. Jumala antoi vedenpaisumusta edeltävälle maailmalle vuosisadan syntien katumiseksi ennen kuin lähetti maailmanlaajuisen tulvan. (Vertaa 1 Mooseksen kirja 5:32 ja 7:11.)

Nooa perheineen saattoi paeta Jumalan keinolla pois vanhasta, syntisestä maailmasta, sen tuomasta rangaistuksesta, tottelemattomuudesta Jumalaa kohtaan. Nooa *uskoi* Jumalaa, kun Jumala varoitti häntä

vedenpaisumuksesta, *totteli Jumalaa ja rakensi arkin*. Hän *demonstroi uskonsa kuuliaisuudellaan* (ks. Jaak. 2:17–26). Jumala vaatii meiltä tänä päivänä tätä samaa, *aktiivista, ELÄVÄÄ uskoa!*

Nooa saatettiin syntisen maailman tuhoavasta vedestä *pois, ylös*, hän pelastui fyysisesti—mikä kuvaa hengellistä pelastumista synnin tuomalta rangaistukselta, ikuiselta kuolemalta—mikä pätee, jos todella uskomme, että Kristus kuoli symbolisesti kasteveeten *haudattujen* syntiemme edestä.

ISRAEL “KASTETTIIN” PUNAISESSAMERESSÄ

Toinen Uuden Testamentin kasteeseen viittaava kiinnostava Vanhan testamentin vertaus on Israelin pako Egyptin orjuudesta faaraan kynsistä.

Israelilaiset olivat Egyptissä faaron orjia—avuttomia ja voimattomia päällysmiesten alaisuudessa—samoin kuin syntinen synnin orjuudessa (Room. 6:16).

Egypti symboloi *syntiä* (Hepr. 11:24–26; Ilm. 11:8). Faaraota armeijoiheen verrataan puolestaan saatanaan ja demoneihin, jotka pyrkivät pitämään meidät synnin vankeudessa. Jumala käski Israelia *lähtemään pois* Egyptistä ja hän käskää myös meitä toimimaan näin.

Israelilaiset siveltyä pääsiäislampaan veren ovenpie-liinsä Jumala saattoi heidät Mooseksen johdolla pois Egyptistä seuraavana yönä (2. Moos. 12:1–13; 30–37). Israelilaisten lähtö Egyptistä on meidän synnistä lähtöömme—*katumukseemme*—verrattava! Lampaan kuolemanenkeliltä suojeleva veri symboloi Kristuksen verta—*“meidän pääsiäislammastamme”* (1 Kirje korinttolaisille 5:7; Joh. 1:36)—jonka veri vuodatettiin syntiemme edestä, jotta pelastuisimme *ikuiselta* kuolemanrangaistukselta.

1. Kenet Jumala asetti pelastamaan Israelin Egyptin orjuudesta? 2. Moos. 3:10–12; Apt. 7:35. Viitatan-ko, että Mooses *esittää* tämän perusteella Kristuksen edeltäjää? Apt. 7:37; 3:20–22. Mistä Jumala lähetti Jeesuksen Kristuksen pelastamaan meidät? Room. 3:24–25; 6:23.

KOMMENTTI: Jumala lähetti Mooseksen pelasta-maan Israelin *fyysisestä* orjuudesta. Hän oli Kristuksen edelläkävijä. Jumala lähetti Kristuksen pelastamaan katuvaiset uskovat synnin henkisestä orjuudesta, sen rangaistukselta.

2. Kuinka israelilaiset reagoivat jättäessään Egyptin taakseen? 4 Mooseksen kirja 33:3.

KOMMENTTI: Israelilaiset lähtivät “voitonriemuisina” (rsv-käännös)—suurella riemulla, Egyptistä (synnin) orjuudesta lunastuksesta innoissaan.

3. Mitä faarao armeijoiheen teki israelilaisten riemuitessa uudelleen löytämästään vapaudesta? 2 Moos-ksen kirja 14:9.

KOMMENTTI: Israelilaiset kuvittelivat olevansa täydellisesti vapaita Egyptin orjuudesta—siihen asti kunnes Faarao alkoi ajaa heitä takaa. Pelkästään Kristuksen ja hänen vuodattamansa veren hyväksyminen menneiden syntiemme edestä ei vapauta meitä synnistä *ikuisesti*.

4. Mitä Mooses sanoi israelilaisten pelätessä faaraon lähestyvää armeijaa? Jakeet 13–14. Kehottiko Jumala heitä jatkamaan matkaa kuuliaisesti hänen kykyynsä pelastaa *luottaen*? Jakeet 15–16.

KOMMENTTI: Jumalaa kehottaa myös kristittyjä *jat-kamaan eteenpäin Jumalalle kuuliaisina, Jumalan—*Pyhän Hengen saatantalta ja synniltä pelastavaan—*voimaan luottaen!*

5. Minkälaisen avun israelilaiset saivat Jumalalta faraon ja hänen armeijansa suojaksi? Jakeet 19–20.

TAAKSE JÄTETTY ”SYNTI” Faaraon armeija haudattiin Punaiseenmereen ja jäänteet huuhtoutuivat rannalle.

KOMMENTTI: Herran pilvessä oleva enkeli kulki israelilaisten edellä näyttämässä tietä. Enkeli siirtyi israelilaisten taakse—heidän vihollistensa väliin—heitä suojelemaan.

Mekin tarvitsemme—epätoivoisesti—apua! Tarvitsemme Jumalan Pyhän Hengen apua, jotta kykenemme vastustamaan saatanan syntivaikutusta, sen jälkeen kun Kristuksen vuodatettu veri peittää ja anteeksiantaa menneet syntimme.

6. Pelkäsikö Israelin kansa kun Jumala jakoi Punaisenmeren, jotta kansa pääsisi sen yli (2 Mooseksen kirja 14:21–22)? Ps. 78:53. Luottivatko he Jumalan kykyyn estää merivalleja hukuttamasta heitä? Hepr. 11:29.

7. Mitä egyptiläisille tapahtui, kun he ajoivat Israelilaisia takaa? 2 Mooseksen kirja 14:26–28; Ps. 106:9–11.

KOMMENTTI: Faarao armeijoineen edusti Israelin syntejä Egyptissä, jotka *haudattiin* vesihautaan. Kuinka ihmeesti tämä symboloi kristityn kastetta! “Kun tiedämme sen, että meidän vanha [syntinen, lihallinen] ihmisemme on hänen [Kristuksen] kansaan ristiinnaulittu [kuoletettu ja *haudattu* kasteen kautta, jakeet 3–5], että synnin ruumis [symbolisesti] *kukistettaisiin*, niin ettemme enää syntiä palvelisi” (Room. 6:6).

8. Eikö Israelin pelastuminen Egyptistä (synnistä) Punaisenmeren *veden* läpi ole siis selvästi symbolinen viittaus kristityn kasteeseen? 1 Kirje korinttolaisille 10:1–2.

KOMMENTTI: Jumala vaati usean profeettansa, Mooses mukaan lukien, *esittämään* tulevia asioita (ks. Hes. 4:1–17; 5:1–4, 12). Jumala vaatii myös niitä ihmisiä, jotka katuva menneitä syntejään vilpittömästi ja haluavat saattaa ne Kristuksen verellä peitetyn, käymään läpi syvästi symbolisen kastetoimituksen! Toimitus painaa kasteen MERKITYKSEN mieliimme ollen samalla *ulkonaisena merkinä* parannuksen teosta ja uskosta Kristuksen uhriin maksuna synneistämme.

Toteamme, että israelilaisten Punaisenmeren läpi kulku sekä faaraan armeijoineen vesi “hautaan” hukuminen (symboloivat “vanhan ihmisen” eli menneiden syntien tuhoutumista) esittävät selvästi Uuden Testamentin vesikastetta.

JOHANNEKSEN KASTE

Jumala asetti Johannes (“kastajan”) toimittamaan “parannuksen kastetta” Juuri ennen Kristuksen työkauden alkamista. Otetaan selvää, mikä se tarkalleen on ja miksi se asetettiin.

1. Oliko Johannes Jumalan profeetta? Luuk. 1:63, 76; Matt. 11:9–11.

2. Kenenkä työkautta varten Johanneksen piti valmistaa ja kenestä hänen tul julistaa? Luuk. 1:76; Matt. 3:1–3; 11:10.

3. Kastoiko Johannes vedellä? Joh. 1:26, 31, 33. Kuka lähetti Johanneksen ja antoi hänelle auktoriteetin kastaa? Luuk. 3:2–3; Matt. 21:23–27.

KOMMENTTI: Jumala asetti Johanneksen kastamaan parannuksen tekeviä uskovia vedellä. Kaste oli *ulkonainen merkki* katumuksesta, samoin kuin tänään, ja se kuvasi puhdistumista ja pesemistä menneestä. Kristuksen uhrin jälkeen kasteen symbolinen merkitys tuli entistä suuremmaksi (Room. 6:3–6; Kol. 2:12–13), kuten aikaisemmin kävimme läpi.

4. Mikä Johanneksen julistama viesti oikein oli? Mark. 1:4–5; Matt. 3:2, 11. Mikä oli hänen viestinsä päämäärä? Luuk. 1:16–17, 77.

KOMMENTTI: Jumalan Johanneksen kautta inspiroima viesti oli “parannuksen kaste syntien anteeksisaamiseksi”. Se oli sananmukaisesti juuri sitä. Johanneksen kastamat ihmiset vastasivat hänen julistukseensa tekemällä parannuksen synneistään ja Jumala antoi heille anteeksi. He eivät kuitenkaan vastaanottaneet vielä Pyhää Henkeä, koska Adamista alkaen se ei ollut yleisesti tarjolla—ainoastaan poikkeuksellisen harvoissa tapauksissa, joita käsitellään oppikurssissa 11—vasta Kristuksen ylösnousemisen ja taivaaseenastumisen *jälkeen* (Joh. 7:38–39).

Luukkaan evankeliumi 1:77 kertoo selvästi, että Johannes lähetettiin “antaaksesi hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän *syntiensä anteeksisaamisessa*”. Johannes yksinkertaisesti julisti *parannuksen tekoa synnistä*. Johanneksen viestin valmisti ihmisiä vastaanottamaan Jeesuksen Kristuksen ja tottelemaan häntä hänen työkauttaan varten.

UUDEN TESTAMENTIN KÄSKY

Olemme nyt luoneet perustan ymmärrykselle. Katsotaan nyt seuraavaksi, kuinka Jeesus Kristus käski meidän täsmälleen toimia vesikastetta koskien.

1. Asettiko Jeesus meille esikuvan, jonka mukaisesti meidän tulee elää? 1. Piet. 2:21; 1. Joh. 2:6. Kastettiin ko hänet? Matt. 3:13–16.

KOMMENTTI: Vaikka Jeesuksen ei tarvinnut tehdä parannusta synneistä, hän otti kasteen, jotta sitä noudatettaisiin, *esikuvana* muille.

2. Jeesus kertoi ylösnousemuksensa jälkeen apostoleilleen (osa hänen seurakuntansa perustusta) siitä, mitä heidän tuli julistaa maailmalle. Käskikö hän sel-

PÄTEVIÄ KASTEITA? *Vauva ei tiedosta seremoniaa. Onko hänen "kasteensa" pitävä Jumalan silmissä? Oikealla kuva "kaste" seremoniasta, jossa joukkoa ruiskutetaan vesijohdolla. Tulivatko he "kastetuiksi"?*

västi kastaa parannuksen tehneet uskovaiset? Matt. 28:19–20; Mark. 16:15–16. Mitä heidän tuli tarkalleen uskoa? Mark. 1:14–15; Apt. 8:12.

KOMMENTTI: Tosi evankeliumi ("gospel" on vanha englantilainen nimi, joka tarkoittaa "hyvää uutista"), jota Kristus käskää seurakuntaansa julistamaan, sisältää *enemmän* kuin pelkästään hyvän uutisen siitä, että hän on Vapahtajamme. Kuten ensimmäisessä oppikurssissa opimme, Kristuksen evankeliumi on hänen tuomansa ja julistamansa viesti—hyvä uutinen tulevasta Jumalan valtakunnasta ja hallituksesta.

Ennen kuin henkilö kastetaan, hänen tulee kuulla ja uskoa tosi evankeliumi. Evankeliumiin uskovat, Kristuksen Vapahtajanaan uskovat ja synneistään parannuksen tehneet kastetaan ja kun he pysyvät uskollisena Jumalalle, heidät pelastetaan. He syntyvät Jumalasta ylösnousemuksessa Jeesuksen Kristuksen palatessa, he perivät Jumalan valtakunnan ja tulevat Jumalan perheen jäseniksi!

3. Mitä Pietari käski uskovien tehdä helluntaipäivänä? Apt. 2:38. Kastettiinko parannuksen tehneet? Apt. 2:41; 8:12.

4. Noin 10 vuotta sen jälkeen kun apostoli Pietari oli julistanut ensimmäisen Jumalan inspiroiman saarnansa juutalaisille Jerusalemissa, Jumala lähetti hänet julistamaan evankeliumia myös pakanoille. Hänet lähetettiin Korneliuksen, hurskaan italialaismiehen kotiin (Apt.

luku 10). Pietari julisti evankeliumia Korneliukselle, tämän perheelle sekä ystäville (jakeet 24, 34–43). Minkä he vastaanottivat kuullessaan Pietarin sanoman—ennen kastetta? Jakeet 44–45. Oliko tämä tarkoitettu erityiseksi ennusmerkiksi Jumalalta apostoleille? Apt. 11:17–18.

KOMMENTTI: Katuvat uskovat tulee tavallisesti kastaa *ennen Pyhän Hengen vastaanottamista* (Apt. 2:38), mutta Jumala teki Korneliuksen ryhmän kohdalla poikkeuksen. Koska he olivat *Jumalan Uuden Testamentin aikakaudella Jumalan kutsumia ja kääntyneitä ensimmäisiä pakanoita*, Jumala antoi heille Henkensä ennen kastetta todistuksena Pietarille sekä muille apostoleille, *erityisenä merkinä* siitä, että hän oli avannut tien pelastuksen myös pakanoille.

5. Mitä Pietarin tuli käskyn mukaan tehdä Korneliukselle sekä kaikille Pyhän Hengen vastaanottaneille heti paikalla? Apt. 10:47–48.

KOMMENTTI: Pietari käski, Kristuksen neuvon mukaan (Matt. 28:19–20), kastaa Korneliuksen sekä muut parannuksen tehneet uskovat!

Selvästi kaste on Jumalalle *varsin tärkeä* asia—muuten hän ei olisi käskennyt kastaa Hengestä siittämiään kristittyjä.

OIKEA METODI

Uskonnolliset piirit ovat varsin hämillään kristillisen kasteen oikeasta muodosta. Osa "kastaa" pirskottele-

malla, osa valuttaa veden käännyttäisten pään päälle ja muut vaativat täydellistä upottamista.

Mikä on oikea kastetapa—vai ovatko ne kaikki oikeita?

On mielenkiintoista, että kreikkalainen “pirskottamista” tarkoittava sana esiintyy vain muutaman kerran Uudessa Testamentissa, aina Kristuksen veren yhteydessä, eikä viittaa *koskaan* kastamiseen. Kreikan sana “kaataa” mainitaan sekin useita kertoja, mutta ei *kertaakaan* kastamistapana!

Huomaa, mitä *New Catholic Encyclopedia* sanoo kasteesta: “On selvää, että kaste aikaisen seurakunnan aikana tapahtui upottamalla. Tämä käy selväksi terminologiasta sekä asiayhteydestä.... Kaste upottamalla käy selväksi Paavalin kuvauksesta ‘Kristuksen kanssa haudatut’ (Room. 6:3–4, Kol. 2:12)” (artikkeli “kaste” 1967, 2. osa 2, sivut 56, 58). *Catholic Encyclopedian* 1907 painos sanoo: “Kaikkein muinaisin tapa oli epäilemättä upottaminen.... Latinalaisen kirkon upotustapa näyttää säilyneen aina 12. vuosisadalle asti” (artikkeli “kaste” osa 2, sivut 261, 262).

Thomas Aquinas kirjoitti vuonna 1155 seuraavasti: “On turvallisempaa kastaa upottamalla, koska se on tavallisin tapa. ...Upottaminen kuvaa selvästi Kristuksen hautaamista: tätä kastetapaa käytetään yleisimmin ja siksi suosittelen sitä” (*Summa Theologica*, osa 3, kysymys 66, artikkeli 7).

Veden valuttaminen ja pirsrottaminen yleistyivät pikkuhiljaa 14. vuosisadalla ja jäivät käytäntöön. On varsin selvää, että nämä kaksi kristillistä perimää ovat ihmisten keksimiä!

“Baptize” ei ole *varsinaisesti* englantilainen sana vaan se johtuu kreikkalaisesta *baptizo* –sanasta. (Muista, että Uusi Testamentti kirjattiin alun perin kreikan kielellä.) Kun Raamattu käännettiin englannin kielelle, kielenkääntäjät jättivät tämän sanan kääntämättä.

Sana *baptizo* tarkoittaa kirjaimellisesti “upottaa”. Se tarkoittaa “jonkin sisään työntämistä”. Se ei tarkoita “pirskottamista” eikä “valuttamista”. Kreikkalainen pirsrottamista tarkoittava sana on *rhantizo* ja valuttamista tarkoittava sana on puolestaan *cheo*. Jumala inspiroi Uuden Testamentin kirjoittajat käyttämään ainoastaan *baptizo* –sanaa, joka tarkoittaa upottamista *kasteyhteydessä* käytettäessä.

Pirsrottaminen ja valuttaminen *eivät* ole selvästikään upotuksen eri muotoja. Siksi pirsrottaminen ja valuttaminen *eivät* ole kastetapoja. *Upottaminen*—kokonaan veden alle painuminen—on oikea

raamatullinen metodi. Kaste symboloi entisen, lihallisen, syntisen itsen *hautaamista*. Vain täysin upottaminen voi todella symboloida kuolemaa ja hautaamista; pirsrottaminen ja valuttaminen *eivät voi olla hautaamisen symboleja*, ei edes mielikuvitusta käyttäen.

Huomaa, mitä James Hastingsin vuonna 1898 toimittama *A Dictionary of the Bible* sanoo: “Elementtinä oli aina vesi ja käyttömuotona oli yleisesti upottaminen. Se oli vaadittava asetetun symbolin mukaisesti. Se oli puhdistustoimi ja siihen tarvittiin vettä. Synnille kuoleminen osoitettiin upotuksella veden alle, ja vedestä nouseminen puolestaan kuvasi vanhurskasta elämää, paluuta valoon ja ilmaan; tämän takia upotus oli tarkoituksenmukainen” (osa 1, sivu 243).

Katsotaan, mitä Raamattu itse opettaa meille oikeasta kastemuodosta.

1. Miksi Johannes kastoi Ainonissa, lähellä Jerusalemiä? Joh. 3:23.

KOMMENTTI: Kaste vaati “*paljon* vettä”. Pirsrottaminen vaati vain kupillisen ja valuttaminen vain kannullisen vettä.

2. Kuinka Kristuksen kaste ilmaisee, että hänet upotettiin? Matt. 3:16.

KOMMENTTI: Tiedämme, että Jeesus työnnettiin veden alle, koska sanotaan, että hän “*nousi* kohta vedestä...” Hän ei olisi kyennyt “nousemaan... jostain”, jos vettä olisi pirskoteltu tai valutettu hänen päällensä!

3. Astuivatko molemmat miehet *veteen*, kun Filipus kastoi etiopialaisen eunukin? Apt. 8:38.

KOMMENTTI: Filippus astui *veteen*, koska kastaakseen hänen piti hän työntää eunukki *veteen*. Jos pirsrottaminen tai valuttaminen olisi ollut käytännössä, hän olisi voinut kumartua rannalla ammentamaan vettä käsiinsä.

Yllä oleva raamatullinen todistusaineisto osoittaa selvästi, että upottaminen—kokonaan *veden alle painaminen*—oli ainoa Uuden Testamentin Jumalan seurakunnan käyttämä kastemuoto.

TOISET UPOTUSTAVAT

Vesikaste on ulkoinen merkki parannuksen teosta. Se osoittaa, että henkilö on halukas siirtämään syrjään entinen elämänsä pysyvästi ja on valmis kulkemaan Jumalan tietä siitä hetkestä eteenpäin. Sen tarkoitus on *puhtaasti symbolinen*, sillä vesikaste sinänsä ei kohdista minkäänlaista mystistä tai maagista voimaa upotettuun henkilöön. Sen fyysinen vaikutus on pelkästään

henkilön kastuminen! Pyhää Henkeä ei anneta vesikasteessa.

Raamatusta löytyy myös muita kasteita ja upotuksia, jotka on tähdellistä ymmärtää. Käsitellään niitä tässä.

1. Mistä muista kasteista Johannes kertoi vesikasteen lisäksi? Matt. 3:11.

KOMMENTTI: Johannes oli juuri kehottanut tekopyhiä uskonmiehiä osoittamaan parannuksen teon hedelmiä (jakeet 5–8). Huomaa, mitä hän sanoi: “Minä kastan [upotan] teidät vedellä parannukseen, mutta se [Jeesus], joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvollinen kantamaan; hän kastaa [upottaa] teidät Pyhällä Hengellä ja tulella” (jae 11). Tässä Johannes viittaa kahteen muunlaiseen kasteeseen—joista kumpikaan ei liity veteen.

Tutkitaan ensin “Pyhän Hengen kastetta”.

2. Lupasiko Jeesus opetuslapsilleen Pyhän Hengen kasteen? Apt. 1:4–5. Milloin he vastaanottivat Pyhän Hengen? Apt. 2:1–4.

KOMMENTTI: Jeesuksen lupaus ja Johanneksen profetia täyttyivät helluntaina, 50 päivää Kristuksen ylösnousemuksesta. Jumala saattoi seurakuntansa alkuun asettamalla opetuslapsiinsa sekä muihin uskoviin Pyhän Hengensä.

3. Onko Jumalan seurakunta Kristuksen “ruumis”? 1 Kirje korinttilaisille 12:12, 14, 27; Kol. 1:18.

4. Kuinka meistä tulee tämän ruumiin—tosi Jumalan seurakunnan—jäseniä? Voimmeko liittyä siihen? Tuleeko Jumalan Hengen “asettaa” meidät siihen? 1. Kor. 12:13.

KOMMENTTI: Huomaa, että Pyhän Hengen vastaanottaminen kastaa meidät, *asettaa meidät*, Kristuksen hengelliseen ruumiiseen—hänen seurakuntaansa!

Eli pelkällä vedellä kastaminen ei aseta henkilöä Jumalan seurakuntaan. Seurakuntaan asetetaan Jumalan Hengen kautta. Raamatussa tätä Pyhän Hengen kautta Jumalan seurakuntaan upottamista mainitaan seuraavilla termeillä: “...n kasteella”,

kasteeksi jonkun “*kautta*” tai “Pyhän Hengen kasteeksi”.

5. Toinen suorassa yhteydessä Pyhän Hengen kasteeseen oleva Raamatun mainitsema kaste löytyy Evankeliumista Matteuksen mukaan 28:19. Mitä tämä jae kirjaimellisesti sanoo?

KOMMENTTI: Jakeen 19 avainsana on “nimeen”. Kreikaksi se on *eis to onoma* ja sitä käytetään useasti Uudessa Testamentissa. Ilmauksen varsinainen merkitys käy ilmi saman alkuajan kreikkalaisesta kirjallisuudesta: “Fraasi... tavataan useasti papyruksista, joissa se on viittaus suoritettavasta maksusta ‘jonkun tilille’... Käyttö on varsin mielenkiintoinen etenkin Matteuksen evankeliumin 28:19 yhteydessä, jossa ilmaus näyttäisi tarkoittavan ‘kaste Isän omistukseen’ jne.” (J. Moulton ja G. Milligan, *The Vocabulary of the Greek Testament*, sivu 451).

Arndt ja Gingrich kirjoittavat teoksessa *A Greek–English Lexicon of the New Testament seuraavasti*: “antaumuksen konsepti on myös varsin merkittävä, kaikella todennäköisyydellä, ilmauksen ymmärtämiseksi... kastettava henkilöstä tulee Sen Yhden omaisuutta ja hän on kantamansa nimen suojeluksessa; hän on sen vakuuttavan voiman nimen sekä Sen Yhden nimeä kantavan kontrollin alaisuudessa, i.e. hän on antautuu heille” (sivu 572).

Opimme oppikurssissa 8, että kastetta seuraavan Pyhän Hengen vastaanottaminen kirjaimellisesti

DIGITAL STOCK

”TULIKASTE” *Nämä leimuavat liekit kuvaavat Johannes Kastajan varoitusta parannusta tekemättömille kuulijoille.*

siittää meidät Jumalan lapsiksi (Room. 8:14; 1 Johanneksen kirje 3:1; 1 Pietarin kirje 1:3 engl. begotten us again, uudelleen siittänyt), ja meistä tulee lopulta hänen omia syntyneitä lapsiaan ylösnousemuksessa.

Matteuksen 28:19 tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että kun vastaanotamme Jumalan Hengen, meistä tulee *siitettyjä* (ei vielä syntyneitä) lapsia Jumalan perheeseen nimeltä “Jumala”. Tämä on “kasteemme” tai upottamisemme (Isä ja Poika) Perheeseen sekä Jumalan (Pyhän Hengen) voimaan. *Kuulumme* nyt Jumalan perheeseen—Jumala omistaa meidät ja me puolestamme antaudumme hänelle. Meidät on upotettu tai asetettu Jumalan perheeseen Jumalan lapsiksi ja Jeesuksen Kristuksen veljiksi—hedelmöitetty Isän Jumalan—Pyhän Hengen—*elämällä!* Tämä samaan aikaan hengelliseen “Kristuksen ruumiiseen”, seurakuntaan, upottamisen *lisänä*.

Tällä hetkellä Jumalan perhe koostuu pelkästään Isästä sekä Pojasta, Jeesuksesta Kristuksesta. (Pyhä Henki on Jumalan perheen pyhä luonne ja voima—ei mikään “kolmas henkilö”, kuten jotkut opettavat. Seuraavassa oppikurssissa käsittelemme aihetta kattavasti.) Mutta Jeesuksen Kristuksen palatessa, kun hengestä siitetyt kristityt syntyvät Jumalasta henkilönnöiksi ylösnousemuksessa, Jumalan perhe koostuu tuhansista jäsenistä. Kun Jumalan suunnitelma on lopulta valmis, Jumalan lapsia on *miljardeja!*

6. Entä kaste tulella? Tulisiko kristityn etsiä tätä? Mitä Johannes sanoi varsinaisesti “tulella” kastamisesta? Matt. 3:11.

KOMMENTTI: Suuret ihmisjoukot tulivat katsomaan Johannesta—suurimmaksi osaksi uteliaisuuttaan. Johannes asetti sanansa niin parannuksen tehneille kuin tekopyhille, parannusta tekemättömille, uskonnollis-mielisille.

Huomaa, että osa Johanneksen yleisöstä—tosisaan parannuksen tehneet—kastettiin myöhemmin Pyhällä Hengellä. Hän sanoi, että osa—tekopyhät, parannuksen tekemättömät fariseukset ja saddukeukset—tultaisiin kastamaan tulella—*upottamaan gehenna*—tuleen—elleivät tekisi parannusta (jakeet 7–10), että heidät *poltettaisiin* kuin ruumenet, akanat (jae 12). Tämä tuli, kuten oppikurssi 6 kertoo, on ojentamattomien, parannuksen tekemättömien pahojen ihmisten lopullinen kohtalo (Ilm. 21:8; Malakian kirja 4:1–3).

Vielä yksi tärkeä seikka: Kaste tulella *ei* liity, kuten jotkut olettavat, helluntaina jokaisen opetuslapsen ylle ilmestyviin “tuliin kieliin” (Apt. 2:3).

Tämä ilmestys oli *erikoisena merkinä* Pyhän Hengen lähettämisestä ja vastaanottamisesta ensimmäisen kerran. Tällainen manifestoituminen tavattiin *ainoastaan* Uuden Testamentin seurakunnan alkuvaiheessa.

KASTETTU KRISTUKSEN AUKTORITEETILLA

Pitääkö henkilö kastaa “Jeesuksen Kristuksen *nimeen*”? Mitä tämä sanonta oikein tarkoittaa? Yksinkertainen raamatullinen selitys valaisee asiaa.

1. Kastoiko Jeesus useampia opetuslapsia kuin Johannes? Joh. 3:22; 4:1. Kastoiko Jeesus itse? Jae 2. Kuka katoi hänen puolestaan? Sama jae.

KOMMENTTI: Jeesus ei kastanut ihmisiä itse fyysisesti. Hänen opetuslapsensa suorittivat toimituksen *hän-tä* varten—he kastoivat hänen puolestaan.

2. Kastoivatko apostolit parannuksen tekevät uskovat Kristuksen *nimessä*? Apt. 2:38; 10:48.

KOMMENTTI: Kreikkalainen “nimeen” ilmaisu tarkoittaa “jonkun *auktoriteetilla*” toimimista. Jos suoritat jotain jonkun toisen nimessä, toimit kyseisen henkilön auktoriteetilla—varsinaisesti henkilön *suos-tumuksella*.

Jeesuksen opetuslapset kastoivat Jeesuksen nimeen—eli Jeesuksen sijaan; häntä varten; hänen auktoriteetillaan—ja tämän katsottiin olevan sama kuin jos Jeesus olisi suorittanut katsetoimituksen itse. Eli Jumalan seurakunnan pastorit suorittavat kasteen tänään tehdessään aina “Jeesuksen Kristuksen nimeen”—eli Jeesuksen *pyhällä auktoriteetilla*.

KÄSIEN PÄÄLLEPANEMINEN

1. Miksi Pietari ja Johannes asettivat Samariassa kätensä katumuksen tehneen henkilön päälle vesikasteen jälkeen? Apt. 8:14–17.

KOMMENTTI: Vaikka kyseiset henkilöt oli jo aikaisemmin kastettu vedessä, he eivät olleet vielä vastaanottaneet Pyhää Henkeä. Tämä osoittaa selvästi sen, ettei Pyhää Henkeä anneta vesikasteessa tai vesikasteen kautta. Apt. 2:38 osoittaa, että Pyhä Henki annetaan kasteen jälkeen.

“Kätten päällepaneminen” (Hepr. 6:2) on avain, jonka kautta ristiriitaiselta vaikuttava asia selviää. Raamattu osoittaa, että Pyhä Henki annetaan rukouksen ja Jumalan pasturin kätten päällepanemisen kautta henkilölle kasteen *jälkeen*. Huomaa järjestys: ensin parannuksen teko, sitten vesikaste, seuraavaksi rukous yhdessä käsien päällepanemisen kanssa, tämän jälkeen Pyhän Hengen vastaanottaminen. Opimme juuri, että

Jumalan Hengen vastaanottaminen “upottaa” tai asettaa henkilön seurakuntaan (hengelliseen Kristuksen ruumiiseen) sekä Jumalan perheeseen hänen Hengestä syntyneeksi lapsekseen.

Jumala määräsi, että hänen seurakuntansa toimittaisi “käsien päällepanemisen” pastoreille antamansa auktoriteetin fyysisenä symbolina. Kristus antoi pastoreilleen auktoriteetin kastaa parannuksen tehneet uskovat. Fyysisen kastetoimituksen ja käsien päälle asettamisen jälkeen parannuksen tehnyt uskova vastaanottaa Pyhän Hengen. Miljoonat ihmiset ovat ottaneet “kasteen”, mutta vain harvat ovat vastaanottaneet kasteen jälkeen käsien päällepanemisen ja Pyhän Hengen. Sitäkin harvemmat ovat saaneet kokea käsien päällepanemisen henkilön toimesta, jolle Jeesus Kristus on antanut *todellisen* auktoriteetin molempia toimituksia suorittamaan.

Huomaa, kuinka Apostolien tekojen 8 luvun henkilöt kastettiin päiviä tai jopa viikkoja aikaisemmin Filippuksen toimesta (jae 12), joka toimi seurakunnan palvelijana. He eivät olleet vastaanottaneet vielä Pyhää Henkeä, koska Filippuksella ei ollut auktoriteettia asettaa käsiään heidän yllensä Jumalan Hengen saamiseksi. Jumala pidatti Henkensä, kunnes apostoli Pietari ja Johannes rukoilivat Pyhän Hengen vastaanottamiseksi ja panivat kätsensä heidän päällensä, täten ylläpitäen Jumalan pastoreilleen asettamaa auktoriteettia.

Ilmeisestikään fyysinen käsien päällepaneminen ei saata Pyhää Henkeä henkilöön. Yksin Jumala voi siirtää parannuksen tehneen ja kastetun Hengellään. Jumala asetti tämän fyysisen seremonian tunnukseksi, *symboliksi, siitä että hän toimii* asettamiensa ihmisvälikappaleiden *välityksellä*.

(Käsien päällepaneminen toimitetaan myös yksityisiä henkilöitä asettaessa Jumalan seurakunnan virkoihin, sairaiden parantamiseksi sekä pikkulapsia siunattaessa—ks. Apt. 6:1–6; 13:2–3; Mark. 16:18; Matt. 19:13–15.)

PELASTUS ILMAN KASTETTA?

Jumala oli määrännyt vesikasteen pelastuksen ehdoksi. Mutta pelastuiko ristin pahantekijä *ilman* kastetta? Entä henkilöt, joita ei kyetä kastamaan millään keinoin?

1. Pelastaako itse katse meidät? Room. 5:10.

KOMMENTTI: Vesikaste ei pelasta meitä, vaikka se on määrätty askel Jumalan pelastussuunnitelmaa. Kuten edellä kerrottiin, se yksinomaan *symboloi* Kristuksen kuolemaa, hautaamista ja ylösnousemusta. Meidät pelastaa Kristuksen *elämä*.

2. Mitä ristin pahantekijä sanoi Jeesukselle? Luuk. 23:42. Mitä Jeesus vastasi hänelle? Jae 43.

KOMMENTTI: Jotkut ovat olettaneet, että Jeesus lupasi pahantekijälle, että tämä olisi hänen kanssaan paratiisissa *sinä samana päivänä*. Mikään ei ole kauempana totuudesta!

Opimme oppikurssissa 7, että Jeesuksen lausuma jakeessa 43 tulisi pilkuttaa seuraavasti: “Totisesti minä sanon tänä päivänä, sinun pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa”. Jeesus painotti *tekemänsä lupauksen hetkeä*, ei hetkeä, jona mies olisi paratiisissa. Jeesus *ei mennyt* samana päivänä paratiisiin—hän vietti kolme päivää ja yötä haudassa!

Selvästi pahantekijää *ei kyetty* kastamaan. Koska kaste sinänsä *ei* pelasta meitä eikä anna meille ikuista elämää, hän ei menettänyt olosuhteiden takia pelastusmahdollisuuttaan. Jumala ottaa huomioon yksilölliset olosuhteet. Tulee aika, jolloin tämä mies herätetään ja hän voi lopulta astua maan päällä tehdyn lupauksen mukaisesti paratiisiin.

Meidän ei tarvitse huolehtia ristin pahantekijästä eikä henkilöistä, joita ei millään kyetä kastamaan. Meidän tulee sen sijaan olla varsin huolissamme siitä, että tottelemme Jumalan käskyä, kun se *on meille mahdollista*.

KUINKA KAUAN PITÄÄ ODOTTAA?

Valitettavasti moni siirtää kasteen ottamista. Moni epäilee, ettei ole vielä hengellisesti valmis. Osa kuvittelee, että ennen kastamista täytyy olla täydellinen. Kuinka ihminen voi olla hengellisesti valmis ennen kuin hän vastaanottaa Jumalan Pyhän Hengen, joka mahdollistaa *kasvun kohti hengellistä täydellisyyttä*?

Osa siirtää kastetta, koska ei mielestään tiedä asiasta tarpeeksi. Tällainen pelko on usein perusteeton.

Totuus on, ettei mikään yllä olevista *tekosyistä* päde Jumalan silmissä. Henkilö kykenee *tietämään*, että hän on tehnyt syntiä ja että hän elää vastoin Jumalan tahtoa, vaikkei hänellä ole täydellistä hengellistä ymmärrystä Jumalan tahdosta. Jumala johtaa ihmistä ja Jumala myöntää parannuksen teon *ennen* Pyhän Hengen vastaanottamista. Parannuksen tekoon ja kasteeseen ei vaadita kovinkaan paljon raamatuntuntemusta. Jeesus opasti apostoleja toimimaan seuraavassa järjestyksessä: 1) *saarnaamaan* evankeliumia, 2) *kastamaan* parannuksen tehneet *uskovat* ja, 3) *opettamaan heille käskyt* (Matt. 28:19–20, tehkää opetuslapsikseni on alkukielellä myös opettakaa).

Vilpitön, sydämen pohjasta kumpuava parannuksen teko ja usko ovat Raamatussa ainoita kasteen vaatimuksia!

Jos henkilö ymmärtää, että Jumala on määrännyt kasteen ja hän tuntee vaativansa kastetta, hän on tehnyt *tosi parannuksen* ja hänet tule kastaa niin pian kuin Jumalan tosi pastori on saatavilla.

TULEEKO LAPSIA KASTAA?

Kaste tulee suorittaa vasta sitten, kun ihminen on tehnyt parannuksen Jumalaa kohtaan ja kun hän omaa uskon Jeesuksen Kristuksen uhritekoon. Ainoastaan asian ymmärtävän, *kypsän* mielen omaavan ihmisen, joka kykenee todella “laskemaan kustannukset” (Luuk. 14:27–30), kuten edellisessä oppikurssissa kerroimme, tulee harkita kastamista. Tämän vuoksi vain kypsät aikuiset tulee kastaa.

Jopa kypsemmät lapset eivät ole tarpeeksi kypsiä, eivätkä vielä omaa tarpeeksi vakaata arvostelukykä sekä itsekuria kyetäkseen todelliseen parannuksen tekoon ja uskoon. Keski-ikäinen kypsyys ymmärtämään kasteen merkityksen vasta aikuisikäisenä tai juuri ennen sen saavuttamista ja on vasta tällöin kykenevä vaatimaan sitoumuksentekoon Kristukselle.

Epäkypsä mieli voi kokea *väliaikaisesti* katumuksen tunteen. Tätä voidaan luulla “parannuksen teoksi”, mutta useimmiten se painuu jälkeensä unholaan. Sitä voidaan verrata teini-ikäisten tunnekokemukseen “aitoon rakastumiseen”. Tällaiset tunteet jäävät usein kasvun myötä. Sama koskee parannuksen tekoa ja uskoa. Kokemus on osoittanut, että useimmat epäkypsinä kastetut hylkäävät tekemänsä “sitoumuksen”.

Osa väittää, että Korneliuksen suvun pikkulapset ja muut lapset kastettiin. Raamatussa ei sanota, oliko Korneliuksen sukulaisten joukossa aikuisikäisiä nuorempia lapsia. Opimme tuntemaan tosi parannuksen teon ja uskon perusteet ja voimme tämän perusteella sanoa, että kaikkien Korneliuksen taloudessa kastettujen täytyi olla *tarpeeksi kypsiä ymmärtämään* pelastuksen ehdot ja kyetä tosi parannuksen tekoon ja uskoon. Sama esimerkki pätee filippiiläisen vanginvartijan perhekunta (Apt. 16:31–33).

Jeesus asetti meille esimerkin siitä, kuinka hänen pastoreittensa tulee toimia pikkulapsia ja nuoria lapsia koskien, eikä se sisällä kastetoimitusta! Raamatussa ei ole jaetta, jossa Jeesus käskisi kastaa lapsia, eikä kuvausta apostolien suorittamasta lapsikasteesta. Raamatusta ei löydy minkäänlaista esimerkkiä eikä käskyä tällaisesta toiminnasta. Raamattu osoittaa, että siuna-

tessaan pieniä lapsia Jeesus asetti pelkästään käteensä heidän päälleen (Matt. 19:13–15; Mark. 10:13–16). Jumalan seurakunnan pastorit noudattavat Kristuksen esimerkkiä pyytäessään samanlaisia siunauksia jäsenten pikkulapsille tänään.

UUELLEEN KASTAMINEN UUDESSA TESTAMENTISSA

Onko sinut jo kastettu? Jos on, oliko se Jumalan käskyn mukainen upotuskaste? Teitkö *todella* parannuksen? Ymmärsitkö, mitä parannuksen teko on? Tunsitko olevasi syvästi rikkonainen ja inhositko todella Jumalan tien vastaista vanhaa elämääsi?

Ymmärsitkö syvän, tosi tunteen lisäksi perin pohjin, että sinun tuli todella totella elävää Jumalaa sekä kaikkia hänen lakejaan ja käskyjään kyseisestä päivästä lähtien? Olitko tullut Jeesuksen Kristuksen tykö hänelle todella ehdoitta antautumaan ja myönsitkö kapinoineesi Jumalaa tietä vastaan? Teitkö todella parannuksen entisestä elämästäsi maailmassa?

Jos kasteesi oli upotuskaste, ymmärsitkö täydellisesti, että sinut haudattiin ja että “uusi ihminen” nousi vedestä ylös? Asetettiin kädet kasteessa päällesi ja rukoiltiin, että vastaanottaisit Pyhän Hengen?

Jos et täytä KAIKKIA tässä ja edellisessä oppikurssissa käsittelemiämme kasteen vaatimuksia, kasteesi ei päde Jumalan silmissä!

Useat opiskelijoistamme teki päätöksen tai sitoumuksen aikaisemmin oppimansa perusteella. Osa on saatettu kastaa tai he ovat ehkä läpikäyneet jonkinlaisen “uskonnollisen kokemuksen”. He ovat kuitenkin oppineet raamattuoppikurssin, lehtien, kirjasten ja muun Filadelfian seurakunnan julkaiseman kirjallisuuden kautta *paljon lisätietoa* useita Raamatun aiheita koskien—oppineet esimerkiksi totuuden todellisesta parannuksesta, kasteesta ja Pyhästä Hengestä.

Mielessä herää kysymys: “Mitä minun kuuluu tehdä? Pitääkö minut kastaa *uudelleen*?” Saamme vastauksen Uudesta Testamentista.

Muistatko Jumalan seurakunnan alkukaudella eläneen Apollosen? (Lue Apt. 18:24 – 19:6.) Apollos oli innokas ja puhetaiteilijainen mies, jolta löytyi alussa enemmän intoa kuin ymmärrystä. Hän toisti Jeesuksesta Kristuksesta ja Johannes kastajasta sekä heidän viestistään kuulemaansa ja opetti siitä ja kastoi hänen julistukseensa uskovat.

Kun apostoli Paavali saapui ja haastatteli Apollosen opettamia henkilöitä, hän huomasi, että heiltä puuttui avaintekijä—Jumalan Pyhä Henki. Paavali

ei ainoastaan havainnut, että heitä puuttui Jumalan Henki, vaan että he eivät olleet edes kuulleet Hengestä. Odotetusti myös tänä päivänä suurella osalla opiskelijoillamme oli vajavainen pelastusta koskeva tietomäärä *ennen* tähän oppikurssiin tutustumista.

Myös Apollos vaati lisäopetusta. Akyilas and Priskilla, harras Jumalan seurakunnan pariskunta, opetti Apollosta (Apt. 18:26). Paavali opasti Apollosen julistusta kuulleille, minkä jälkeen heidät kastettiin välittömästi *uudelleen*.

Jos toteat olevasi samassa asemassa, sinut tulee vakavissasi harkita *uudelleen* kastamista.

Sinun on hyvä tarkistaa aikaisemmasta uskonnollisesta taustastasi ja kokemuksestasi huolimatta suhteesi Jumalaan. Älä viivyttelä Jumalan Pyhän Hengen vastaanottamista ja käyttöön ottamista elämässäsi. Voit alkaa katsoa eteenpäin päivään, jolloin Jumala *muuttaa* sinut Hengellään voimalliseksi, kirkkaaksi, ikuiseksi Jumalan Perheen jäseneksi! (Room. 8:5–23).

MISTÄ APUA

Tässä HYVÄ UUTINEN niille—jotka tahtovat Jeesuksen Kristuksen kallisarvoisen veren pyyhkivän pois menneet syntinsä—jotka haluavat ristiinnaulita “entisen ihmisen” kasteveden alle, kaipaavat epätoivoisesti Jumalan anteeksiantamusta—ja tahtovat totella Jumalaa ehdoitta!

Filadelfian Jumalan seurakunnan pastoreita löytyy Yhdysvalloista, Brittein kansainyhteisön alueelta sekä myös muista maan kolkista. Voit *kutsua* heitä selvittämään Raamattua ja kastetta koskevia kysymyksiä sekä pyytää neuvoa muihin tarpeellisiin asioihin. He eivät pyri vaikuttamaan sinuun millään tavalla, vaan toimivat ainoastaan neuvoa antavan Jumalan pastorin asemassa.

Muista, että taivaallinen Isäsi on armollinen ja hyväsydäminen. Jumalan pastorit, vaikkeivät missään tapauksessa täydellisiä, pyrkivät heijastamaan Jumalan lämmintä, ystävällistä ja huolehtivaista luonteenlaatua. Voit pyytää heitä kotikäynnille. Lähetä oheinen kortti läheisimpään aluetoimistoosi. (Löydät maailmanlaajuiset aluetoimistomme sivulta 2.)

APUA TARJOLLA *Jumalan seurakunnan pastorit ovat valmiita vastaamaan raamatullisiin ja vesikastetta koskeviin kysymyksiin.*

Jos asut Yhdysvalloissa tai Kanadassa, voit soittaa ilmaisnumeroon: 1–800–772–8577. Mainitse, että olet käynyt läpi oppikurssin 10.

Jos sinulla on kysymyksiä aikaisempaa kastetta koskien tai jos sinua ei ole kastettu ja huomaat, että kaste on välttämätön askel pelastukseen, ota meihin kummassakin tapauksessa yhteyttä.

Filadelfian Jumalan seurakunta pyrkii palvelemaan. Katsomme etuoikeudeksemme palvella kaikkia *ilmaiseksi*.

SILLÄ VÄLIN ...

Muista, että Jumala haluaa meidän kaikkien kasvavan armossa ja tuntemisessa (2. Piet. 3:18). Voimme kasvaa, kun opiskelemme tarkasti Jumalan Sanaa. “Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, *kasvatukseksi vanhurskaudessa*” (2 Timoteuksen kirje 3:16).

Opiskele Raamattua päivittäin kiireisestä aikakaudusta ja velvollisuuksista huolimatta *ajan kanssa*. Käy tämän oppikurssin sekä edellisten oppikurssien sisältöä läpi uudemman kerran yksityiskohtaisesti. Varmista, että ymmärrät, mitä *todellinen* parannuksen teko on. Opiskele ja pohdiskele Jumalan Sanassaan esittämän kristillisen elämän yksityiskohtia.

Jos et ole vielä lukenut ilmaiskirjasiamme *Ihmislunto—mikä se on? ja Parannuksen teko Jumalaa kohtaan*, tilaa ne itsellesi.

» jatkoa sivulta 2

VIESTI TOIMITTAJALTA

asian täysin Roomalaiskirjeen 6 luvussa: “Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita YHTÄLÄISESSÄ KUOLEMASSA, niin olemme samoin myös YHTÄLÄISESSÄ YLÖSNOUSEMUKSESSA” (jae 5). Toisin sanoen kuolemme kasteessa Jeesuksen Kristuksen lailla. Kun nousemme vesihaudasta, saamme elää kuin hän—emme kuitenkaan omin voiminemme—vaan Jumalan Pyhän Hengen voimasta!

Oikeuttako kasteemme tai *meidän* uskomme Jeesukseen Kristukseen millään tavalla syntiä? Paavali jatkaa: “Kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on HÄNEN KANSSAAN RISTIINNAULITTU, että SYNNIN RUUMIS KUKISTETTAISIIN, niin ETTEMME ENÄÄ SYNTIÄ PALVELISI” (jae 6).

Jumala antaa katumuksen teon ja kasteen jälkeen meille heti Pyhän Henkensä lahjan kyetäksemme “vaeltamaan uudessa elämässä, jottemme enää syntiä palvelisi”. Pyhä Henki on Jumalan totinen voima. Se on Jumalan mieli. Se on Jumalan ilmainen lahja, joka luvataan meille katumuksen teon ja kasteen jälkeen (Apt. 2:38). “Uudessa elämässä” vaeltaminen tarkoittaa elämää Pyhän Hengen johtamana (Room. 8:14). Pyhä Henki antaa meille itsensä Jumalan mielen.

Nyt pitäisi olla selvä, miksi Jumala antaa kasteen jälkeen meille Pyhän Henkensä: se on voima, jonka avulla VOITAMME, saamme pukea päällemme Jumalan luonteen! Se on myös voima, jonka kautta ylösnoussut Jeesus Kristus elää meissä tänään! Voiman avulla kykenemme kehittämään aktiivisen, elävän Jeesuksen Kristuksen uskon!

Paavali kirjoitti Galatalaiskirjeessä 2:16 seuraavasti: “Mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teoista, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen (Kristuksen uskon kautta, by the faith OF Jesus Christ), niin olemme mekin uskoneet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaiksi uskosta Kristukseen (Kristuksen uskon kautta, by the faith OF Jesus Christ), eikä lain teoista, koska ei mikään liha tule vanhurskaaksi lain teoista”. Jotkut saattavat väittää: “Katso, laki on poistettu”. Huomaa, että Paavali puhuu varta vasten kahdesta erilaisesta uskosta: uskosta Kristukseen sekä Kristuksen uskosta. Pelastumme ainoastaan Kristuksen uskosta. Tämä on pelastava usko!

(Modernit käännökset ovat vaihtaneet “Kristuksen uskon” erheellisesti “uskoksi Kristukseen”).

Paavali jatkaa selitystä, jotta galatalaiset vakuutuisivat, ettei lausuma ollut lainvastainen. “Mutta jos meidät itsemmekin, pyrkiessämme vanhurskautumaan Kristuksessa, on havaittu syntisiksi, onko sitten Kristus synnin palvelija? Pois se!” (jae 17). Eli jos sanomme hyväksytyämme Jeesuksen Kristuksen veren, että *laki on mitätöity* ja väitämme olevamme *jo pelastettuja*, me teemme Kristuksesta synnin palvelijan! Miksi? Koska vastaanotettuamme Pyhän Hengen Kristus elää meissä—eikä Kristus voi elää elämänsä Jumalan lain vastaisesti! Nämä jakeet ovat päivänselviä! Nyt ymmärrämme, miksi olemme pelastettuja Kristuksen elämän, emmekä hänen kuolemansa kautta.

Paavali jatkaa: “Sillä jos minä uudestaan rakennan sen, minkä olen hajottanut maahan, osoitan minä olevani lain rikkoja [eli *syntinen*]” (jae 18). Mikä hajotettiin maahan? Vanha, lihallinen, syntiin lankeavainen ihminen. Jos sallimme vanhan ihmisen uudelleenrakentumisen, osoitamme olevamme lain rikkoja—eli SYNTISIÄ!

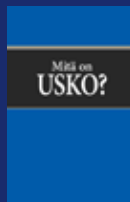
Jae 20: “Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu [vanha ihminen kuolee]: ja minä elän [“uudessa elämässä”], en enää minä, vaan KRISTUS ELÄÄ MINUSSA: ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa (Jumalan Pojan uskon kautta, by the faith OF the Son of God), hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni”.

Jumala johtaa jo ennen Pyhän Hengen vastaanottamista meidät parannuksen tekoon, hyväksymään Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaiseksi Vapahtajaksemme. Jeesuksen Kristuksen hyväksyminen manifestoituu ulkoisesti kastereunion kautta. On totta, että emme pelastu ilman kahta edellistä elintärkeää askelta, mutta pelastumiseen vaaditaan lisäksi Kristuksen uskoa, jonka vastaanotamme vasta Jumalan antaessa meille Pyhän Henkensä. Tämä on se voima, jonka kautta saamme Kristuksen uskon. Tämä on se voima, jonka kautta jatkamme kunnes vastaanotamme pelastuksen, *jos kestäme loppuun asti*.

Gerald F. Lunny

OPPIKURSSIIN LIITTYVÄÄ
LISÄLUKEMISTA

Suosittelimamme kirjallisuus liittyy
oheisen oppikurssin sisältöön.

TILAA ILMAISKIRJALLISUUTTA SOIT-
TAMALLA POHJOIS-AMERIKASSA:

CC@HWACOLLEGE.ORG

Vaihtoehtoisesti voit lähettää kirjallisen pyynnön etusivun takaa löytyvään osoitteeseen.